DATO: 12.02.2025 **Sagsnr.2022-1144**

Ø.L.D 12. februar 2025 *i anke* 3. afd. BS-45866/2022- OLR
Advokat havde som principal for advokatfuldmægtig groft tilsidesat god advokatskik.

Retten i Lyngbys dom 28. oktober 2022, BS-11454/2022-LYN

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen vedrører spørgsmål om grov tilsidesættelse af god advokatskik.

Sagsøger, [indklagede], har principalt nedlagt påstand om, at Advokatnævnets kendelse af 1. marts 2022 i sag 2021-2583 ophæves. Subsidiært har sagsøger nedlagt påstand om nedsættelse af bøden.

Sagsøgte, Advokatnævnet, har nedlagt påstand om, at Advokatnævnet kendelse af 1. marts 2022 stadfæstet.

Oplysningerne i sagen

Advokatnævnet afsagde den 1. marts 2022 en kendelse, hvorved [indklagede] blev pålagt en bøde på 100.000 kr. til statskassen.

Af Advokatnævnets kendelse fremgår bl.a.:

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [by], som principal for [advokatfuldmægtig A].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede] som principal for [advokatfuldmægtig A], der repræsenterede […] i en forældremyndighedssag, har tilsidesat god advokatskik ved at sende en e-mail om

»fredsmægling« direkte til [C]s forældre, […], samt ved at lægge en video på YouTube om sagen.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 22. august og 3. september 2021.

Sagsfremstilling:

Den 17. maj 2021 flyttede [C] med sine tre børn ind på et krisecenter. Hun ansøgte om skilsmisse, forældremyndighed, herunder midlertidig og bopæl på børnene. Der startede herefter en sag i Familieretshuset mellem [C] og hendes tidligere ægtefælle. [Advokatfuldmægtig A] repræsenterede den tidligere ægtefælle under sagen.

Den 11. august 2021 var der berammet møde i sagen i Familieretshuset.

Den 10. august 2021 skrev [advokatfuldmægtig A] en e-mail til [C]s forældre, […], med følgende indhold:

> *»Jeg håber i nyder sommeren og at I har det godt. Jeg skriver til Jer vedrørende sagen mellem [D] og [C], fordi jeg ved, at I har været tæt involveret. Jeg arbejder for [D]. Jeg synes, det er en rigtig ærgerlig sag, og jeg synes særligt, at det er synd for børnene, at de i øjeblikket er ved at få skåret båndene over til deres far. Jeg synes også, det er synd for [D], at han skal trækkes igennem den mølle, han i øjeblikket er i. Sagen påvirker ham dybt og gør ham ekstremt ulykkelig.*
>
> *[D] har fortalt mig mange personlige ting om ham selv og han har anvendt mig til at reflektere over, hvorfor han står i den svære situation, han nu står i. Jeg ved derfor, at der kan være meget god grunde til, at [C] er blevet utilfreds med ham og har villet afbryde deres samliv.*
>
> *Men jeg ved også, at jeg kan nå igennem til [D] og få ham og hans verdenssyn til at blive mere fleksibelt - så det aldrig ville være retfærdigt eller nødvendigt, at skære ham ud af pigernes liv. Det er ikke den bedste løsning.*
>
> *Jeg tror på, at I som [C]s forældre kan hjælpe til, at sagen kan få et langt bedre udfald, end hvad der følger af myndighedernes almindelige sagsbehandling og den kurs sagen har nu.*
>
> *Jeg kan derfor sige, at jeg kun ville have den allerstørste respekt for Jer som mennesker, hvis I ville være villige*

til at mødes med mig, eller måske bare at tale med mig i telefonen for at prøve at afdække, hvordan man kunne finde en bedre løsning i sagen.

I første omgang ville jeg ikke bede Jer om mere, end at I tog jer tid til at forklare mig, hvordan sagen ser ud fra Jeres side. Dette vil naturligvis ske for [D]s regning i håbet om, at forståelse på sigt kunne udvikle sig til et forlig til gavn for Jeres børnebørn.

Den 31. august 2021 indleverede [advokatfuldmægtig A] processkrift i sagen med 122 siders bilag.

Samme dag lagde [advokatfuldmægtig A] en video op på sin YouTube-kanal. Videoen er optaget med en telefon, mens [advokatfuldmægtig A] sidder i et S-tog. I videoen, som varer 8 minutter og 48 sekunder, udtaler [advokatfuldmægtig A] bl.a. følgende:

[…]

[C] har oplyst, at hun gennem en sagsbehandler på krisecenteret fik kendskab til YouTube-videoen og kunne identificere sin egen sag.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[C] m.fl. har påstået, at [indklagede] som principal for [advokatfuldmægtig A] har tilsidesat god advokatskik ved at sende en e-mail om »fredsmægling« direkte til [C's forældre], samt ved at lægge en video på YouTube om sagen.

E-mail til [C's forældre]

[C's forældre] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at de synes, det er meget intimiderende at modtage en sådan henvendelse fra en tidligere svigersøns advokat. Det er ikke rart at blive blandet ind i andres sager, og de ønsker ikke at indgå i en dialog med denne advokat. De finder henvendelsen yderst upassende. Det er tydeligt at, [advokatfuldmægtig A] prøver at appellere til [C's forældres] følelser omkring, hvad der bedst for deres børnebørn. Det bedste for børnebørnene vil være, at sagen bliver behandlet hos myndighederne. De ønsker ikke for fremtiden at modtage sådanne henvendelser.

[C] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at det ikke er rart, at hendes forældre bliver kontaktet af modpartens advokat i en verserende sag ved myndighederne. Hendes forældre er godt nok bekendt med sagen (opholdet på krisecenteret og skilsmissen), men det kunne jo godt være, det ikke var tilfældet. Det er et brud på [advokatfuldmægtig A]s tavshedspligt, når han videregiver detaljer fra [C]s ægteskab til hendes forældre. Hun finder det stærkt ubehageligt, at [advokatfuldmægtig A] blander hendes forældre ind i sagen.[C] har endvidere gjort gældende, at hun finder det mærkeligt, at [advokatfuldmægtig A] foreslår en »fredsmægling« uden om myndighederne. Især når der i dette tilfælde også er tale om, at der har været vold mod børnene. Det er vel næppe et bedsteforældrepar og [advokatfuldmægtig A], der i et sådant tilfælde skal afgøre, hvad der er bedst for børnene, men netop myndighederne, som har erfaring med, hvordan sådanne situationer skal behandles. Det er endvidere stressende, at hendes forældre modtager en e-mail fra modpartens advokat dagen før, [C] skal til møde i Familieretshuset.

[C] har endelig gjort gældende, at hun finder det problematisk, at [advokatfuldmægtig A] vil være mæglingsmand, når han repræsenter modparten. […]

YouTube-video

[C] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at det er meget tydeligt, at det er hendes sag, der tales om i den næsten 9 minutter lange video. [...]

[…]

[…]

Indklagede:

E-mail til [C's forældre]

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at formålet med henvendelsen ene og alene var at prøve at finde en løsning til gavn for børnene, hvorfor [advokatfuldmægtig A] ikke her er gået videre, end hvad hensynet til klientens sag kræver.[indklagede] har anført, at det for det første skal præciseres, at der i denne sag absolut ikke er tale om vold fra [indklagede]s klients side. Det er en, efter [indklagede]s opfattelse endda injurierende, påstand fra moderens side, og politiet har, efter afholdt videoafhøring af børnene, afvist sagen. Oprindelig var det et ønske fra [indklagede]s klients side, at han ville tage kontakt til sine svigerforældre for at se, om der ikke kunne findes nogle mindelige løsninger. Han har imidlertid meget svært ved at udtrykke sig i denne for ham helt absurde situation, hvor hans børn uvarslet og ubegrundet var blevet fjernet fra ham, og [advokatfuldmægtig A] lovede ham, at han i stedet ville prøve at skrive til svigerforældrene.

[Indklagede] har endvidere anført, at [advokatfuldmægtig A] desværre afsendte den pågældende skrivelse uden at have forelagt den for [indklagede] først.

[Indklagede] har efterfølgende nøje gennemgået sagen og skrivelsen med [advokatfuldmægtig A].

[Indklagede] har videre anført, at [advokatfuldmægtig A] for det første har lavet den fejl, at han ikke skriver, at det er på vegne klienten, han skriver. Skrivelsen fremstår som en skrivelse fra [Indklagede]s kontor til svigerforældrene, og det er selvfølgelig uheldigt. Det næste er, at [advokatfuldmægtig A], som er ved at lære især familierettens snørklede veje, har en holdning til, at de løsninger, man kommer til i Familieretshuset, tit ikke er de optimale, da Familieretshuset er bundet af vejledninger og praksis. [Indklagede] er ikke helt uenig i disse betragtninger. Derfor mente [advokatfuldmægtig A], at man burde kunne komme uden om dette system ved, at der kunne forsøges løsninger mellem parterne ved eventuel medvirken fra en tredjemand, i dette tilfælde svigerforældre. Skrivelsen burde naturligvis have været formuleret ganske anderledes og burde selvfølgelig ikke have været sendt fra [indklagede]s kontor, men direkte fra klienten, og naturligvis skulle modpartens advokat også have været orienteret. [Indklagede] har for så vidt angår [C]s oplysning om, at hun måske gerne ville have undladt at orientere sine forældre om sagen, anført, at det var [advokatfuldmægtig A] bekendt, at forældrene kendte til sagen, da moderen havde kørt datteren til krisecentret og også var til stede ved videoafhøring af børnene.

[…]

YouTube-video

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at videoen er fuldstændig anonym og blot udtrykker glæde over et juridisk arbejde og hans fuldmægtigs store engagement i en sådan sag. Der er intet i videoen, der bør kunne falde nogen for brystet.

[…]

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126 stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

E-mail til [C's forældre]

Advokatnævnet finder, at [advokatfuldmægtig A] ved at kontakte modpartens forældre direkte om sagen er gået langt videre, end en berettiget varetagelse af sin klients interesser tilsiger. Nævnet har herved bl.a. lagt vægt på, at henvendelsen kunne opfattes som krænkende for både [C] og hendes forældre, samt at han undlod at sende en kopi af henvendelsen til [C] eller hendes advokat.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] som principal for [advokatfuldmægtig A] groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

YouTube-video

Advokatnævnet bemærker, at bestemmelsen i retsplejelovens § 126 om iagttagelse af god advokatskik kan indebære en begrænsning af advokaters ytringsfrihed. Som fastslået i bl.a. Højesterets dom af 28. november 2011 (UfR 2012.616) må denne begrænsning generelt anses for nødvendig i et demokratisk samfund for at beskytte andres rettigheder. Det må dog vurderes i det enkelte tilfælde, om det indgreb i advokatens ytringsfrihed, som følger af reglerne om god advokatskik, herunder sanktionen, står i rimeligt forhold til formålet med begrænsningen, dvs. om indgrebet er proportionalt.

Ved bedømmelsen af indholdet af den YouTube-video, der er klaget over, bevæger [advokatfuldmægtig A] sig på en hårfin grænse, når han ytrer sig til en bredere kreds på sociale medier i relation til en sag. Dette gælder i særlig grad i en familieretlig sag som den foreliggende, hvor der ofte er tale om et højt konfliktniveau og udsatte klienter, og hvor der gælder en særlig pligt for advokaten til ikke at bidrage yderligere til konfliktoptrapning eller i øvrigt at udvise en adfærd, som modparten kan opfatte som krænkende.

Advokatnævnet finder, at indholdet og tonen i [advokatfuldmægtig A]s YouTube-video mangler den professionalisme og saglighed, som man må kunne forvente af en advokatfuldmægtig. Advokatnævnet finder dog efter en samlet vurdering ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at det er en tilsidesættelse af god advokatskik. Nævnet har herved særligt lagt vægt på videoens generelle indholdsmæssige karakter, og på, at det må anses for usandsynligt, at en udenforstående vil kunne identificere den underliggende sag.

Det forhold, at [C] selv kunne identificere, at der var tale om hendes sag, kan konkret ikke føre til en ændret vurdering.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] som principal for [advokatfuldmægtig A] ikke har tilsidesat god advokatskik ved sine udtalelser i YouTube-videoen, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1

Sanktionsfastsættelse

[Indklagede] er ved to kendelser af 23. november 2021 pålagt to bøder på henholdsvis 60.000 kr. og 80.000 kr. Disse kendelser er af [indklagede] indbragt for domstolene, hvorfor de ikke tillægges betydning ved fastsættelsen af sanktionen i denne sag.

[Indklagede] er ved to kendelser af 29. januar 2014 pålagt bøder på 10.000 kr., der efterfølgende er stadfæstet af domstolene. [Indklagede] er endvidere ved kendelse af 21. juni 2017 pålagt en bøde på 40.000 kr.

Henset hertil og til, at der er tale om en grov tilsidesættelse af god advokatskik, pålægger Advokatnævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 100.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 100.000 kr.

Forklaringer

[Udeladt]

Parternes synspunkter

Sagsøger, [indklagede], har i sit påstandsdokument anført:

Påstand:

Advokatnævnets kendelse af 1/3 2022 i sag nr. 2021-2583 ophæves. *Subsidiært* nedlægges påstand om nedsættelse af bøde.

Anbringender:

Det må for det første påpeges at Advokatnævnets kendelse er særdeles uklar, idet den blot i helt generelle vendinger angiver følgende: [udeladt]

Advokatnævnet har hverken i sin kendelse eller under skriftvekslingen i nærværende sag udbygget de meget skønsmæssige betragtninger i pkt. 1 og 2.

For så vidt angår pkt. 1 har Advokatnævnet ikke på nogen begrundet, hvorfor henvendelsen skulle være at langt videre end berettiget varetagelse af klientens interesse tilsiger eller at denne var på utilbørlig vis.

Til pkt. 2 bemærkes at der blot løst bemærkes, at henvendelsen kunne opfattes som krænkende, men der er på ingen måde angivet noget som helst i henvendelsen som Advokatnævnet har fundet krænkende.

Til pkt. 3 bemærkes at Advokatnævnet ikke overhovedet begrunder, hvorfor, og især med hvilken ret, henvendelsen skulle være sendt til [C] eller hendes advokat.

Jeg finder det en mærkelig og unægtelig noget overlegen holdning fra Advokatnævnets side, at jeg, og nu domstolen, skal gætte på, hvad Advokatnævnet har haft som begrundelser for disse 3 punkter.

Det forhold, at Advokatnævnet ikke afgiver forklaring under sagen understreger, at der må indtræde processuel skadevirkning. Udgangspunktet må herefter være den konsekvens, som er angivet i mit processkrift 2 af 29/8 2022, nemlig følgende:

1. at jeg var berettiget til at søge ekstern mægling

2. at jeg var berettiget til at forespørge den påtænkte mægler om denne var villig

3. at der intet utilbørligt var ved at søge forlig omkring børn

4. at jeg ikke har videregivet detaljer om [C]s ægteskab til hendes forældre

5. at der intet i henvendelsen til forældrene var noget der kunne være krænkende

6. at jeg ikke er berettiget til at videresende et personligt brev til andre end modtageren af brevet samt

7. at denne sag intet har med vidner at gøre.

Såfremt retten måtte finde at der måtte være problemer med den pågældende mail, skal jeg henvise til Østre Landsrets dom af 16/5 2017, hvor landsretten kommer til det resultat, at den pågældende henvendelse fra advokatfuldmægtigen var af så ekstraordinær karakter, at den lå udenfor hvad advokaten kunne påregne. Det landsretten herefter kommer til er, at advokaten efterfølgende bliver underrettet om denne ekstraordinære henvendelse og at advokaten herefter undlader at opfylde sin tilsynspligt efterfølgende.

I nærværende sag har Advokatnævnet ikke fundet, at jeg har undladt at opfylde min tilsynspligt efterfølgende, hvorfor det kan lægges til grund at den er opfyldt.

Såfremt retten måtte finde at der måtte være sket en overtrædelse af god advokatskik og at der bør fastsættes en sanktion, bør dette være en langt, langt mildere sanktion, formentlig blot i retning af en irettesættelse.

[…]

Sagsøgte, Advokatnævnet, har i sit påstandsdokument anført:

[…]

Til støtte for den nedlagte påstand gør Advokatnævnet gældende:

Ad forseelsen

Grundlæggende bemærkes, at det er principalens ansvar at sørge for, at vedkommendes autoriserede advokatfuldmægtig handler i overensstemmelse med god advokatskik. Dette hæftelsesansvar, der gælder uanset fuldmægtigens anciennitet og erfaring, følger af pkt. 7 i de advokatetiske regler (gældende indtil 31. august 2022), hvor det hedder: [udeladt]

Da principalen har instruktionsbeføjelsen og -pligten, er det naturligt, at vedkommende også hæfter for advokatfuldmægtigens adfærd i strid med god advokatskik.

De advokatetiske regler indeholder forskellige generelle principper om advokaters respekt for modpartens processuelle interesser, herunder blandt andet bestemmelser om kontradiktion, og at man ikke må søge at fremme sin egen klients interesse på utilbørlig måde.

Om grænserne for advokatens bistand til klienten hedder det følgende i pkt. 17.1 i de advokatetiske regler: [udeladt] Om kontakten til vidner indeholder de advokatetiske regler følgende principper i pkt. 18.3: [udeladt]

Det følger endvidere af retsplejelovens § 171, stk. 1, at en parts nærmeste, herunder partens forældre, ikke har pligt til at afgive vidneforklaring. Dette princip gælder også i familieretlige sager. Det er derfor vanskeligt at se formålet med at sagsøgers autoriserede [advokatfuldmægtig A], rettede henvendelse til moderens forældre i forbindelse med den verserende tvist om parternes skilsmisse, herunder uenigheden om fordelingen af forældremyndigheden mv.

Advokatnævnet finder endvidere, at [advokatfuldmægtig A] ved sin henvendelse direkte til modpartens forældre i den verserende familieretlige tvist, på utilbørlig vis søgte at fremme sin klients interesser, og at der var tale om en åbenbar og grov tilsidesættelse af god advokatskik i strid med retsplejelovens § 126, stk. 1. Det er en skærpende omstændighed, at dette skete uden at orientere modparten eller dennes advokat.

Det følger af de advokatetiske reglers pkt. 7, at [indklagede] hæfter for denne forseelse. [Indklagede] har ikke godtgjort et fornødent grundlag for at retten skal tilsidesætte Advokatnævnets vurdering af, at der er tale om en grov tilsidesættelse af god advokatskik, jf. U.2018.1160H.

Ad sanktionen

Det gøres i forhold til sanktionen - en disciplinærbøde på kr. 100.000,00 - gældende, at denne er så vel rimelig som proportional med forseelsens karakter, herunder at der tillige er tale om en grov forseelse, og i øvrigt i overensstemmelse med Advokatnævnets praksis, idet det særligt bemærkes, at sanktionen ydermere er fastsat under hensyn til gentagelsesvirkningen af, at [indklagede] tidligere er blevet idømt sanktioner for overtrædelse af god advokatskik, jf. kendelse af 29. januar 2014, […] og kendelse af 21. juni 2017, […], jf. princippet i straffelovens § 81, nr. 1. Om Advokatnævnets praksis vedrørende sanktionsfastsættelsen har Højesteret i dom U.2018.1160H, blandt andet anført, at: [udeladt]

Advokatnævnet gør gældende, at der ikke i nærværende sag foreligger holdepunkter for at tilsidesætte Advokatnævnets skøn i forbindelse med sanktionsfastsættelsen, og at
Advokatnævnets kendelse derfor skal stadfæstes.

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Det kan lægges til grund, at [advokatfuldmægtig A] sendte en mail til modpartens forældre i en familieretssag, og det kan endvidere lægges til grund, at [indklagede] som principal for [advokatfuldmægtig A] var ansvarlig herfor.

Efter forklaringen afgivet af [advokatfuldmægtig A] og indholdet af den mail, han sendte, må det lægges til grund, at han var klar over, at modpartens forældre havde et tæt forhold til modparten. Ved at rette henvendelse til forældrene som sket tilsidesatte [advokatfuldmægtig A] reglerne om god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Det forhold, at [advokatfuldmægtig A] ikke orienterede modparten, er en skærpende omstændighed. Det forhold, at modparten efter det oplyste ikke var repræsenteret ved advokat på det tidspunkt, kan ikke føre til en anden vurdering.

Med hensyn til den idømte sanktion har Advokatnævnet i sin kendelse oplyst, at [indklagede] senest er idømt en bøde på 40.000 kr., som er tillagt gentagelsesvirkning. Retten finder på denne baggrund, at den idømte sanktion er passende.

Thi kendes for ret

Advokatnævnets kendelse af 1/3 2022 i sag nr. 2021-2583 stadfæstes.

Østre Landsrets dom

Retten i Lyngby har den 28. oktober 2022 afsagt dom i 1. instans […].

Landsdommerne Birgitte Grønborg Juul, Morten Christensen og Line Bjørklund har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten,[indklagede], har gentaget sine påstande for byretten om at Advokatnævnets kendelse af 1. marts 2022 (sagsnr. 2021-2583) ophæves, subsidiært at bøden nedsættes.

*Indstævnte, Advokatnævne*t, har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

[Advokatfuldmægtig A]s mail af 10. august 2021 indledes og afsluttes med følgende bemærkninger:

»Invitation til fredsmægling

[…]

Med respektfulde og oprigtige hilsener og håb om fred [indklagede] v/[advokatfuldmægtig A]«

Forklaringer

[Udeladt]

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

[Indklagede] har yderligere anført navnlig, at Advokatnævnet er gået videre i sin stillingtagen til overholdelse af god advokatskik, end hvad de indgivne klager har givet grundlag for. Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention påhviler det staten at sikre samvær mellem forældre og deres børn. Denne forpligtelse har forrang i forhold til dansk ret. Advokatfuldmægtigens henvendelse til modpartens forældre var helt i tråd med de forpligtelser, der følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Han har ikke tilsidesat sin tilsynspligt i forhold til advokatfuldmægtigen, og advokatfuldmægtigens henvendelse må, såfremt den findes at være i strid med god advokatskik, siges at ligge uden for det for advokaten påregnelige. Der er ikke grundlag for at forhøje de af byretten fastsatte sagsomkostninger.

Advokatnævnet har heroverfor anført, at Advokatnævnet har forholdt sig nøje til de indgivne klager, hvori det bl.a. blev anført, at henvendelsen var intimiderende.

Danmarks forpligtelser efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention er uden betydning for sagen, der skal afgøres efter retsplejelovens § 126. Der gælder ikke som sådan en pligt for en advokat til at søge forlig.

Enhver henvendelse fra en advokat til modparten om indgåelse af forlig skal under alle omstændigheder ske under overholdelse af god advokatskik. Principalansvaret gælder, selvom advokaten ikke måtte være involveret i et konkret sagsbehandlingsskridt og uanset, om advokaten måtte være uvidende om sagsbehandlingsskridtet. Henvendelsen af 10. august 2010 har ikke haft en karakter, som fritager [indklagede] for ansvaret efter retsplejelovens § 126. De ved byrettens dom tillagte sagsomkostninger bør forhøjes væsentligt.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter indholdet af de indgivne klager, som omhandler henvendelsen den 10. august 2021, finder landsretten, at Advokatnævnet ikke har taget stilling til forhold, som ikke må anses for omfattet af klagerne.

Landsretten finder, at henvendelsen uden om modparten til modpartens forældre dagen inden det berammede møde i Familieretshuset bl.a. med opfordring om at mødes og forklare, hvordan sagen så ud fra deres side, må anses for utilbørlig, og landsretten tiltræder, at advokatfuldmægtigen herved er gået langt videre, end berettiget varetagelse af klientens interesser tilsiger, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Det, som [indklagede] er fremkommet med og har anført for byretten og landsretten, herunder at modparten på tidspunktet for fremsendelsen af meddelelsen ikke var repræsenteret ved advokat, og om Danmarks internationale forpligtelser og advokaters forpligtelse til at søge forlig, kan ikke føre til et andet resultat.

Advokatfuldmægtigens henvendelse, der blev foretaget i [indklagede]s navn, har ikke haft en så ekstraordinær karakter, at den lå uden for, hvad [indklagede] som principal måtte påregne og er ansvarlig for.

Der er ikke grundlag for at tilsidesætte Advokatnævnets vurdering, hvorefter [indklagede] som principal for advokatfuldmægtigen herved groft har tilsidesat god advokatskik.

[Indklagede] var på tidspunktet for kendelsen senest ved Advokatnævnets kendelse af 21. juni 2017, som ikke er indbragt for domstolene, pålagt en bøde på 40.000 kr.

Landsretten finder under hensyn til Advokatnævnets praksis om gentagelsesvirkning af tidligere pålagte sanktioner og prøvelsesordningen ved domstolene, jf. herved U.2018.1160H, ikke grundlag for at nedsætte bøden.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Thi kendes for ret

Byrettens dom stadfæstes.
I sagsomkostninger for begge instanser skal [indklagede] inden 14 dage betale 40.000 kr. til Advokatnævnet. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8a.